

ת"פ 9107/08/15 - מדינת ישראל נגד מנחם בושרי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9107-08-15 מדינת ישראל נ' בושרי

בפני
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מנחם בושרי

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בביצוע עבירות של פציעה כשהעברין מזוין, בניגוד לסעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "החוק"), תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 בחוק, איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק, וניסיון תקיפה בניגוד לסעיף 379 יחד עם סעיף 25 בחוק.

בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 30.7.15, בסמוך לחצות, תקף הנאשם בארוע "חינה" שנערך באולם הארועים "אורסט" בראש העין את נאור לוי וינון סייגבקר, אורחים בארוע, בכך שתפס בידיהם, גרר אותם אל מחוץ לאולם ודחף אותם במדרגות, כך שינון נפל מספר מדרגות, באמרו להם: **"אתם שיכורים, אתם הולכים הביתה"**.

באותן נסיבות הגיע אלון בן שטרית ("המתלונן") למקום, אמר לנאשם כי השניים ילדים טובים וביקש שיעזוב אותם. הנאשם בתגובה איים על אלון בכך שצעק לו **"אני אזיין אותך"**. הנאשם ניסה לתקוף את המתלונן, ובהמשך ניפץ כוס על ראשו, ובעוד המתלונן מדמם המשיך הנאשם לתקוף אותו עד שהצליחו אנשים שנכחו במקום להפריד ולהרחיק את הנאשם מהמקום. כתוצאה מניפוץ הכוס על ראש המתלונן, נגרם למתלונן חתך משמעותי וגלוי בראשו, אשר נתפר בבית החולים.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה בטעוניה על נסיבות הארוע, על הימשכותו, על התקיפה אשר כללה מספר מתלוננים, ועל הנזק הפיזי אשר נגרם לאלון והטראומה שנגרמה לו. היא הזכירה כי אלון נזקק ל-13 תפרים עקב החתך בראשו, תוצאת תקיפתו בידי הנאשם, במהלך שמחת חינה של חברו החתן; כן הזכירה את עדותו של אלון לפיה חשב במהלך הארוע כי הוא עומד להיות "גמור", ואת דבריו כי הוא נושא כיום צלקת בולטת על ראשו, תחושתו כי אנשים נועצים עיניים בצלקת, ושחזור הארוע האלים בחלומותיו.

ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשים, ובהם בטחון ושלמות גופו של הציבור בכלל, בטחון האישי של המתלוננים, הזכות לשלוות נפש והגנה על כבודם, גופם וחייהם. **ב"כ המאשימה** טענה כי

העובדה שהתקיפה נעשתה כלפי מתלוננים אותם לא הכיר הנאשם, על רקע בקשה לגיטימית של אלון כי הנאשם יעזוב את המתלוננים האחרים, ובמסגרת ארוע משמח, מלמדת כי מסוכנות הנאשם היא כלפי כולי עלמא.

נטען לפיכך כי מתחם הענישה הראוי הינו 15-32 חודשי מאסר בפועל, עמדה אשר נתמכה בפסיקה אותה הציגה. המאשימה ביקשה כי גזר הדין יעביר מסר לפיו לא ניתן להשלים עם האלימות בה נקט הנאשם, והזכירה כי הנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר פציעתו של אלון, וכי הוא לא נטל בשלב כלשהו אחריות על מעשיו או הביע חרטה.

נוכח דברים אלו עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם שהוצע בהתאם לפסיקה הנוהגת, מאסר מותנה, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.

לאחר מועד הדיון הוגש בהסכמת הצדדים תצהיר נפגע העבירה, במסגרתו עמד אלון על הנזק שנגרם לו כתוצאה מהארוע. הוא ציין כי מאז הארוע הוא חש חוסר ביטחון, קשיים בשינה ובריכוז, וכן כאבי ראש חוזרים ונשנים. כן ציין כי התקשורת שלו עם הסביבה נפגעה, וכי מראהו דוחה אותו, והוא חש כי הוא דוחה גם אחרים. עוד טען, כי מאז המקרה הוא אינו מצליח להתמיד בעבודתו, ולפיכך הורע מצבו הכלכלי בצורה משמעותית.

ב"כ הנאשם, בטיעונו לעונש, ציין כי הנאשם לוקח כיום אחריות ומביע חרטה על כך שלקח לעצמו את תפקיד שומר הסדר בארוע. הוא מבין כיום, לאחר ניהול ההליך, שלא היה זה מתפקידו להוציא את נאור וינון מהאולם, וכן מצר על הפגיעה שנגרמה לאלון, אף שעודו מכחיש כי הוא שגרם לפציעה זו.

ב"כ הנאשם ציין את תרומתו של הנאשם לקהילה, את היותו אדם שומר חוק נעדר עבר פלילי, ואת העובדה שהוא סועד את אמו הקשישה הסובלת מאלצהיימר ומתגוררת בסמיכות אליו.

עוד נטען, כי הנאשם נקלע למצב כלכלי קשה מאחר שבעקבות ההליך המשפטי ופרסומו נפגעה פרנסתו.

נטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות מקרה זה נע בין של"צ למספר חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וכי בנסיבות הארוע הנדון יש מקום להשית על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הוגשה פסיקה לתמיכה בעתירה זו.

מספר עדים העידו כעדי אופי עבור הנאשם. אביגדור קהלני, תיאר את הנאשם כפעיל בחיי הקהילה, אשר היה יד ימינו של אחיו (של הנאשם) ופעל למען חיילים, תרם לאגודה למען החייל בדרכים שונות, ופעל למען קשישים. קהלני טען כי קשה לשפוט רגעים מסויימים בחייו של אדם, וקרא לאפשר לנאשם לחזור לשגרת חייו.

אייל מדני, סא"ל, קצין חינוך בעברו, המגיש כיום תכנית רדיו ופעיל בעמותה למאבק בסמים באלכוהול ובאלימות, "עתיד לצעירים", העיד כי הנאשם לוקח חלק בפעילות העמותה למעלה מ-10 שנים. הוא תיאר את הנאשם כאדם בעל רגישות גבוהה מאוד, היוצא מביתו גם באישון לילה על מנת לסייע למשפחות נזקקות ולנערים אבודים המצויים ברחובות.

עו"ד אבי חימי, העיד כי לראשונה בחייו הוא משמש כעד אופי. הוא העיד כי הוא מכיר את הנאשם למעלה מ-20 שנה, ותיאר אותו כאיש של חסד, אהבת אדם ונתינה, הפעיל למען הקהילה. עו"ד חימי העיד כי הנאשם עומד לצדו כגורם המבצע בכל פעילות של חסד ועזרה בקהילה, וטען כי הארוע בגינו הורשע הנאשם אינו מאפיין אותו ומהווה "ליקוי מאורות", ועתר לשוות לנגד עינינו את תרומתו של הנאשם לחברה.

כן הוגשו מסמכי הוקרה שניתנו לנאשם, ומסמך רפואי בדבר מחלת אמו בת ה-92.

הנאשם בדברו לעונש בכה וטען כי הוא עובר עינוי דין קשה.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלה, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הינם ההגנה על שלמות גופו של האדם, על בטחונו, תחושת בטחונו ושלווה נפשו.

בפסיקת בית המשפט העליון הוטעם כי האלימות הפכה לנגע רע בחברתנו, אותו יש לבער. כך, נקבע **בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל**:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לס' 40ג' לחוק, יש להתחשב כאמור גם **בנסיבות ביצוע העבירה**. בענייננו הורשע הנאשם בתקיפת 3 מתלוננים שונים אותם לא הכיר, במהלך של התפרצות זעם וחוסר שליטה. לחומרא יוזכר כי גם לאחר שניסו להרגיע את הנאשם נוכח גרירתו החוצה מהאולם את ינון ונאור, חרף התנגדותם, הוא תקף את אלון, אשר היה בין המנסים להרגיעו. תוזכר בהקשר זה עדותה של אם החתן, אשר העידה כי גם היא ניסתה לשדל את הנאשם לחדול ממעשיו, טרם תקיפתו את אלון, ואולם לא רק שהנאשם לא פסק מנקיטת האלימות נוכח הנסיון לרסנו, אלא שלאחר קריאות אלו התרחשה התקיפה החמורה, בה הטיח כוס בראשו של אלון.

בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם ראה עצמו אחראי לחינה של אחייניתו, אשר אביה - אחיו, נפטר. דומה כי נקודת מוצא זו גרמה לנאשם לאבד את שליטתו על התנהגותו, כמו גם העובדה כי שתה אלכוהול; יוזכר בסוגיה זו כי אחיינו של הנאשם מסר במשטרה כי הנאשם היה שתוי בעת הארוע.

אף אם אצא מנקודת הנחה כי נאור וינון התנהגו באופן שאינו הולם, עקב שתיית אלכוהול בעצמם, הרי שנסיבות ביצוע העבירות הינן חמורות, ובמעשיו גרם הנאשם לנזק ממשי לאלון, אשר לעד ישא צלקת נפשית ופיזית בשל הארוע. התנהלותו - אשר התמשכה כאמור אף שיכול וצריך היה לחדול ממנה, ביטאה אדנות, בעלות, בריונות ואלימות של ממש, תוך שימוש בכח הזרוע ובכוס, כדי לפגוע במתלוננים. לא די בכך שהנאשם נהג מנהג בעלים בהוציאו את נאור וינון מהאולם, אלא שגם לאחר שניסו להרגיעו כאמור, הוא לא נרגע אלא תקף באמצעות כוס את אלון, והוא לא חדל מהתנהגותו האלימה אף לאחר שהטיח את הכוס באלון וזה שתת דם, אלא המשיך להכותו. המעשה הופסק רק בשל התערבותם של אחרים אשר הרחיקו אותו מאלון. לא למותר להזכיר את עדות אם החתן בהקשר זה, כי הנאשם "השתגע" והיכה את המתלונן "מכות רצח", וכן את העובדה שאלון הגיע לבית החולים עם "דימום עורקי פעיל" בראשו (ר' ת' 3).

כן יוזכר כי הוראת החוק העיקרית בשלה הורשע הנאשם, סעיף 335(א)(1) בחוק, קובעת עונש מירבי בן 6 שנים לצידה, נתון אותו יש להביא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם והעונש הראוי לנאשם.

עמוד 3

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, נמצא כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים החל ממאסרים לריצוי בעבודות שירות וכלה במאסרים של ממש, לצד עונשים נלווים:

ברע"פ 4883/14, חיים אוטמזגין נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה או פציעה כשעברין מזוין והיזק לרכוש, לאחר שתקף מתלונן ללא היכרות מוקדמת, בכך שדחף אותו והכה בראשו באמצעות אבן. באותו מקרה מדובר היה בנאשם בעל עבר פלילי ושני מאסרים מותנים. הוא נידון תחילה ל-20 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת המאסרים המותנים, כך שסה"כ נידון ל-42 חודשי מאסר, ובערעור לבית המשפט המחוזי הופחת עונשו ל-37 חודשי מאסר. בקשתו לבית משפט העליון נדחתה.

ברע"פ 3555/16, אילן סברי ואח' נ' מדינת ישראל ואח', הורשעו המבקשים על פי הודאתם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כשמבקש 2 הורשע גם בעבירה של חבלה כשעברין מזוין, בכך שתקפו אדם באמצעות קרש בראשו ובגופו מכיוון שחשדו בו כי גנב בקבוק ויסקי מהמרכול שבבעלותם. המבקשים לקחו אחריות מלאה על מעשיהם. אחד המבקשים נידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, והשני ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעוריהם נדחו.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 45636-06-13, מדינת ישראל נ' עמרם טל, הורשע נאשם נעדר עבר פלילי, בהתאם להודאתו, בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין בניגוד לסעיפים 334 ו-335(א)(1), בכך ששבר על ראשו של המתלונן בקבוק, ובהמשך הטיח את הבקבוק השבור בפניו כך שנגרמו לו חתכים בפניו ובזרועו. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי המתחם ההולם הינו בין 9 חודשי מאסר לשנתיים, וחרף הליך טיפולי אותו עבר המשיב, החמיר את עונשו לשנת מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 11173-04-12, יצחק נביאן נ' מדינת ישראל, נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בהתאם להודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, ונידון לשנת מאסר בפועל.

בת"פ (שלום פ"ת) 16602-09-15, מדינת ישראל נ' גרמה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הקלה בענישה שלצידה מהמקרה שבפניי, בכך שהיכה את המתלונן באמצעות בקבוק בירה בראשו. הנאשם נידון בהתאם לעתירה המוסכמת של הצדדים ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בחנתי את מכלול פסקי הדין אשר הוגשו לי על ידי הצדדים ומצאתי כי חלקם אינם תואמים את המקרה שבפניי. כך, **בע"פ 379/15, אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל,** הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה אשר לצידה 14 שנות מאסר, אף שהמעשה דומה במהותו למעשה בפניי, ונידון ל-30 חודשי מאסר.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכללם לנסיבות ביצוע המעשה, לערכים המוגנים ולמדיניות הענישה, אני קובעת **מתחם עונש הולם** שהינו החל ממאסר בן 6 חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת הדין בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם, כאמור, לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו. אף בקבלת האחריות המאוחרת אשר נשמעה מפי בא כוחו בלבד, נטל אחריות על הוצאתם של ינון ונאור בלבד, ולא על הארוע החמור יותר בו הורשע.

הגם שמובן כי זכותו של הנאשם לכפור באשמתו, הרי שמשלא נטל אחריות על המעשים ובית המשפט נחשף למכלול העדויות, הוא אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים ה"מודים ועוזבים". לא למותר לציין כי לא די בכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, אלא שבמהלך הבאת הראיות אף ניסה להשחיר את המעורבים, אותם תקף, וליצור להם תדמית של שיכורים ואלמים, אף שלא הכירם כלל טרם הארוע, או שהכירם הכרות שטחית.

לאחר שמיעת הראיות לא ניתן אף להתעלם מעדותו של אלון, אשר העיד על הטראומה אותה חווה, וממראהו, ובכללו הצלקת המתנוססת לאורך ראשו.

אודה כי התלבטתי ארוכות מה העונש הראוי לנאשם. זאת, נוכח חומרת המעשה מחד, תוצאותיו כמתואר לעיל ואי נטילת האחריות על ידו, ומנגד - נוכח היותו מנוגד בתכלית לכל מהלך חייו של הנאשם עד עתה, העדר תכנון לביצוע המעשים, כמו גם הנסיבות הכוללות של ארוע החינה ומעורבותו הרגשית העמוקה של הנאשם בחינה, וכן מעצר הבית בו שהה ונסיבות נוספות לקולא.

מכלול עברו ונסיבות חייו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בעדויות האופי שנשמעו, ואשר הציגו את הארוע כחריג למהלך חייו הפעיל והתורם של הנאשם, עומדים לזכותו, ויביאו להשתת העונש קרוב לרף התחתון של המתחם, אם כי לא ברף התחתון ממש. ייתכן כי אלמלא תוצאת המעשה, אשר צילקה לעד - נפשית ופיזית את אלון, ולו היה נוטל הנאשם אחריות על מעשיו, ניתן היה להסתפק ברף התחתון של המתחם - מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. ואולם התוצאה שנגרמה לאלון, העובדה כי מעשיו של הנאשם נעשו כלפי 3 מעורבים שונים אותם לא הכיר, בשני שלבים שונים, השימוש בכוס, והעובדה כי גם לאחר שאלון שתת דם לא חדל הנאשם ממעשיו עד כי היה הכרח לנתקו מאלון באופן פיזי, לצד העדר נטילת האחריות על ידי הנאשם, אינם מאפשרים לחרוג ממצוות בית המשפט העליון, לפיה יש לבכר בכגון דא את האינטרס הציבורי ואת שיקולי הגמול וההרתעה, ולהטיל עונשים חמורים על אלו אשר בוחרים לפעול בגין ארועים של מה בכך בדרך אלימה ותוך שימוש בחפצים.

נוכח דברים אלו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר בפועל.
 2. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת אלימות בתוך 3 שנים.
 3. פיצוי למתלוננים ינון סייגבקר ונאור לוי בסך 1000 ₪ לכל אחד.
פיצוי לאלון בן שטרית בסך 10,000 ₪.
- הפיצוי לינון סייגבקר ולנאור לוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.17.
- הפיצוי לאלון בן שטרית ישולם ב-5 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 1.6.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הפיצוי כולו לפרעון מיידי.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ז, 04 מאי 2017, בנוכחות הצדדים.